

Περίληψη Εισήγησης

Οι φοιτητικές παρατάξεις έχουν τη δική τους ιστορία στην εξέλιξη της πολιτικής συμμετοχής στην Ελλάδα. Προϊόντα ενός ιδιαίτερα ισχυρού και πολιτικοποιημένου φοιτητικού κινήματος που έχει τις ρίζες του στη δεκαετία του '60, αποτέλεσαν, καθ'ομοίωσιν του κομματικού φαινομένου, το βασικό ιστό οργάνωσης της πολιτικο-συνδικαλιστικής εκπροσώπησης του φοιτητικού σώματος.

Οι φοιτητικές παρατάξεις ακολουθούν μια πορεία ανάλογη αυτής των πολιτικών κομμάτων. Όπως τα τελευταία μετασχηματίζονται από «φορείς κοινωνικής αντιπροσώπευσης» σε θεσμούς «πολιτικής νομιμοποίησης του Κράτους» - cartel parties (πολιτικά μορφώματα δηλαδή που βρίσκουν τους όποιους πόρους τους όχι στους «εκπροσωπούμενους» αλλά στο σύστημα διαχείρισης και διαμεσολάβησης στο οποίο συμμετέχουν), έτσι και οι φοιτητικές παρατάξεις μετασχηματίζονται από φορείς της φοιτητικής εκπροσώπησης, της συμμετοχής και του ελέγχου της πανεπιστημιακής διοίκησης σε ένα είδος cartel «προσφερόμενων υπηρεσιών και διαμεσολαβήσεων». Η εξέλιξη αυτή λαμβάνει χώρα βεβαίως μέσα σε ένα «αντικειμενικό» πλαίσιο, το οποίο ορίζεται αφενός μεν από τη δομική αλλαγή του συστήματος διοίκησης των πανεπιστημίων αφετέρου δε από τη σταδιακή υποχώρηση στο «φοιτητικό κίνημα» των κινηματικών χαρακτηριστικών του.

Η εξέλιξη των φοιτητικών παρατάξεων και η ένταξή τους στο σύστημα διοίκησης των Πανεπιστημίων είναι στην ουσία η ιστορία του μεταμορφισμού μιας διαδικασίας εκδημοκρατισμού των δομών παραγωγής πολιτικής βούλησης σε ένα γραφειοκρατικό και «πελατειακό» σύστημα παραγωγής πολλών ατομικών διευθετήσεων. Πρόκειται δηλαδή για μια συγκεκριμένη περίπτωση «κρίσης της δημοκρατίας» και της συλλογικότητας υπέρ μιας ατομικο-κεντρικής και κορπορατιστικής οργάνωσης συμφερόντων.